प्राग्ज्योतिषपतेर्नागः संनिवृत्यापवृत्य च। पार्श्वे दशार्णाधिपतेर्भित्त्वा नागमघातयत्।
तोमरैः सूर्य्यरश्म्याभैर्भगदत्तोऽथ सप्तभिः। जघान द्विरदस्थं तं शत्रुं प्रचलितासनं। ११६५
व्यवच्छिद्य तु राजानं भगदत्तं युधिष्ठिरः। रथानीकेन महता सर्व्वतः पर्य्यवारयत्।
सकुञ्जरस्थो रथिभिः शुशुभे सर्व्वतोवृतः। पर्व्वते वनमध्यस्थो ज्वलन्निव हुताशनः।
मण्डलं सर्व्वतः श्लिष्टं रथिनामुग्रधन्विनां। किरतां शरवर्षाणि सनागः पर्य्यवस्थितः।
ततः प्राग्ज्योतिषो राजा परिगृह्य महागजं। प्रेषयामास तं नागं युयुधानरथं प्रति।
शिनेः पौत्रस्य तु रथं परिगृह्य महाद्विपः। अतिचिक्षेप वेगेन युयुधानस्त्वपाक्रमत्। ११७०
वृहतः सैन्धवानश्वान् समुत्सृज्याथ सारथिः। तस्थौ सात्यकिमासाद्य स सुतस्तं रथं प्रति।
स तु लब्धाऽन्तरं नागस्त्वरितो रथमण्डलात्। निश्चक्राम ततः सर्व्वान् परिचिक्षेप पार्थिवान्।
ते त्वाशुगतिना तेन चास्यमाना नरर्षभाः। तमेकं द्विरदं सङ्घे मेनिरे शतशो द्विपान्।
ते गजस्थेन काल्यन्ते भगदत्तेन पाण्डवाः। तेषां प्राद्रवतां भीमः पाञ्चालानामितस्ततः।
गजवाजिकृतः शब्दः सुमहान् समजायत। भगदत्तेन समरे काल्यमानेषु पाण्डुषु। ११७५
प्राग्ज्योतिषमतिक्रुद्धः पुनर्भीमः समभ्ययात्। तस्याभिद्रवतो वाहान् हस्तमुक्तेन वारिणा।
सिक्त्वा व्यत्रासयन्नागस्तं भीमः प्राकिरत्ततः। ततस्तमभ्ययात्तूर्णं रुचिपर्व्वा कृतीसुतः।
प्रवर्षन् शरवर्षेण रथस्थोऽम्बुकसन्निभः। ततः सरुचिपर्व्वाणं शरेणानतपर्व्वणा।
सुवर्चाः पर्व्वतपतिर्निन्ये वैवस्वतक्षयं। तस्मिन्निपतिते वीरे सौभद्रो द्रौपदीसुताः।
चेकितानो धृष्टकेतुर्युयुत्सुश्चार्द्दयन् द्विपं। त एनं शरधाराभिर्धाराभिरिव तोयदाः। ११८०
सिषिचुर्भैरवान्नादान् विनदन्तो जिघांसवः। ततः पार्ष्ण्यङ्कुशाङ्गुष्ठैः कृतिना चोदितो द्विपः।
प्रसारितकरः प्रायात् स्तब्धकर्णेक्षणो द्रुतं। सोऽधिष्ठाय यदा वाहान् युयुत्सोः सूतमारुजत्।
युयुत्सुस्तु रथाद्राजन्नपाक्रामत् त्वरान्वितः। ततः पाण्डवयोधास्ते नागराजं शरैर्द्रुतं।
सिषिचुर्भैरवान्नादान् विनदन्तो जिघांसवः। पुत्रस्तु तव सम्भ्रान्तः सौभद्रस्य द्रुतो रथं।
स कुञ्जरस्थो विसृजन्निषून्नरिषु पार्थिवः। बभौ रश्मीनिवादित्यो भुवनेषु समुत्सृजन्। ११८५
तमार्च्छन्निर्द्दादशभिर्युयुत्सुर्दशभिः शरैः। त्रिभिस्त्रिभिर्द्रौपदेया धृष्टकेतुश्च विव्यधुः।
सोऽतियत्नार्पितैर्बाणैराचितो द्विरदो बभौ। संस्यूत इव सूर्य्यस्य रश्मिभिर्ज्जलदो महान्।
नियन्तुः शिल्पयत्नाभ्यां प्रेरितोऽरिशरार्द्दितः। परिचिक्षेप तान्नागः स रिपून् सव्यदक्षिणं।
गोपाल इव दण्डेन यथा पशुगणान् वने। आवेष्टयत तां सेनां भगदत्तस्तथा मुहुः।
क्षिप्रं श्येनाभिपन्नानां वायसानामिव स्वनः। बभूव पाण्डवेयानां भृशं विद्रवतां स्वनः। ११९०
स नागराजः प्रवराङ्कुशाहतः पुरा सपक्षोऽद्रिवरो यथा नृप। भयं तदा रिपुषु समादधद्भृशं वणिग्जनानामभितो यथाऽर्णवः।
ततोध्वनिर्द्विरदरथाश्वपार्थिवैर्भयाद्रवद्भिर्जनितोऽतिभैरवः। क्षितिं वियद्दा विदिशो दिशस्तथा समावृणोत् पार्थिव संयुगे ततः।